

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Amor se solo pensatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

non alterius, quam Dei. Hac est vita eterna, cognoscere te Deum vivum: haec, non alia, est imbecillitas ac divina, cognoscere te, Deus meus, & cognoscere amare te.

Sed undenam tanta magnitudo proposita nostra, vixit vita divina, vita Dei? Mors Christi promovit, quae est Mors divina, Mors Dei. Primum telum, merito, effectus causae: Mors Christi est mentis nostrae, & vita Divina effectus est mortis Dei.

Quid retribuam Domino, pro omnibus, que recesserunt mihi? Vita mea est mors tua, Domine: morte tua, vivo propter mortem tuam. Meum vere est tuum mori: & mori tuum est meum vivere. Si ergo per te vivo, tibi vivam, servitio tuo, glorificata vita & mors mea, non alium finem habeo, quam beneplacitum tuum.

CONSIDERATIO XVII.

AMOR DEI,

Amor se solo pensatur.

Amor solo amore pensatur. Est axioma venientia in Schola amoris, amorem non alio aut aliud, quam amoris. Si dederit homo omnem suam suam, si non simul det amorem, pro nibilo deficiat. Amor non voluntarius, quam Amorem: cibis ratione amor, pax & gaudium eius amor, amore sedentibus est. Quid sanctum amorem, qui tantum deum Deum, ut eo solo ipsi farisuat, & obliteretur quae ei debemus!

Si Deus est essentia amoris, quo alio possit lectari, nisi amore? O prerogativa & Privilegium amoris! Ingreditur Essentiam Dei: Deus caritatis, Deus est essentia alius Amor Nonita, cum dicimus, humilitas est. Non est humilitas, sed causa humilitatis.

Bene, ô Amor! Utrumque nomen significat tuam
curam. Etiam intelligo, quare sic ames. Amor quid
ad potest, quam amare? & qui totus est amor, totus
est: & qui est infinitus amor, infinitum amat.
Iei non sic amatur Amor, plangit quidam vir sanctus:
Amor non amatur, non amatur amor! Qui haberet
tunc tantum ad videndas tenebras, & non ad viden-
dam lumen, melius eos non haberet. Ita qui amat, &
amata: Amorem, melius est, ut non habeat amorem,
nec vitam, nec Esse. Amo Amorem, & aliud non amo
quam Amorem.

CONSIDERATIO XVIII.

AMOR DEI,

Susspirium cordis.

Chorus via nostri Christus Dominus. Thren. 4. Halitus
animæ, spiritus cordis, aura vitalis, quæ in vita mea
vivit, non est alia, quam Christus, amor Christi, præ-
fonia Christi. O mi JESU, quod corpus est sine respira-
tione, hoc est anima mea sine amore.
Quid facis corpus? Non desinis respirare. Et tu,
anima, definis omare? Non ita, non ita: tu, corpus, spira
respira; & tu, anima, suspira & aspira. Et in quem? ad
eum: suspira ad JESUM, aspira ad JESUM. Ecce, Do-
mine, si hoc pactum inter nos: quories inspiro, & respiro;
autem Domine, suspiro, & respiro: quories spiro, & respire
corpare; roties anima suspiro & aspiro.
O JESU mi dulcissime, spes suspirantis animæ, in te
suscipiaranima mea, ad te aspirat cor meum. O suspirium,
quod penetrat cœlum, & pervenit usque ad cor Dei!
Sic eris transfixæ! O desiderium animæ amantis!
anima mea, ad primum principium, quod tibi
dedit, ut es es: Suspira ad ultimum finem, qui tibi præ-
parat gloriæ.

CON-